1. Kapitola první

Úvod

Ahoj, já jsem Zuzka, holka, která je vzhledem skoro úplně obyčejný člověk, ale s chováním je to někdy se mnou horší. Mám totiž mírně se projevující Aaspergerův syndrom, což je jedna z odlišností člověka.

Tuto poruchu měl například Albert Einstein, Steve Jobs, ale i autor Avatara či Pokémonů. Také ale můžeme mezi typické osoby s AS známou postavu z Teorie Velkého třesku, kterým je Sheldon Cooper.—U něj se AS projevuje hlavně tím, že potřebuje řád na věci, které si potřebuje udělat.

Já <u>jsem</u> takové problémy měla, ale moji rodiče mě vždy vedli k samostatnosti, protože jako u každého dítěte je běžné, že se potřebuje naučit být samostatné, ale u lidí s autismem je, a to bez přehánění někdy těžké se obléknout nebo si i vyčistit zuby. Samozřejmě i mě to chvilku trvalo, než jsem začala ovládat nějaké domácí práce, ale zvládla jsem to. Horší to je ale s vařením, ale já věřím, že dokážu překonat potíže s přípravou pokrmů, ale je mi skoro sedmnáct, tak si myslím, že mám ještě čas.

Moje problémy spočívají hlavně v občasném stresu, rozčílení, strachu či plašení z něčeho, z čeho bych ani plašit nemusela. Také jsem teď už jen občas pesimistická, ale nikoho jiného tím nezahrnuju, než rodiče. Vždy si to uvědomím, že dělám chybu, ale někdy to udělám zase a přitom si to neuvědomím. Nejsem první ani poslední, ani na tom nejsem nejlíp ani nejhůř, přesto jsem však ráda i nerada za to, čím jsem si v životě prošla.

Za svých sedmnáct let jsem poznala různé lidi s různými formami autismu, kteří to neměli nikdy moc lehké a prošli si šikanou, neporozuměním a jinými druhy chování vůči ním. Já mohu říci, že jsem měla chvíle i dobré i zlé a nijak se nebojím obyčejných lidí, ale mám kamarádku, která to neměla v životě nejlehčí. , nNechci srovnávat mě s ní, ale myslím, že v něčem jsme na tom stejně. Bohužel ona říká, že nemá žádné kamarády, což já nemohu říci, ale byly chvíle, kdy jsem to měla opravdu těžké.

Jak už jsem říkala, jsem skoro obyčejná holka, která má ale neobyčejné zájmy. Mezi ně mohu zařadit dopravu, psychologii a trochu politiku. Jinak se zajímám o cestování, historii, hudbu, které se částečně i věnuji a také ráda čtu knihy, ale **Naformátováno:** Písmo: +Základní text (Calibri), není Tučné. Kurzíva

Naformátováno: Normální, zarovnání na střed, Bez odrážek a číslování

Naformátováno: Písmo: (výchozí) +Základní text (Calibri), 14 b., Kurzíva

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Naformátováno: zarovnání na střed

Okomentoval(a): [MU1]: Jak tam bylo ale, tak jsem si myslel, že se stalo něco hrozného. Takhle to vypadá lépe. Ale evokuje negativní zkušenost.

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Okomentoval(a): [MU2]: Co to znamená zahrnovat někoho do pesimistických věcí?

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

stejně jako většina lidí v mém věku si ráda sednu k počítači a vyhledám tam nějaká vtipná videa, obrázky, karikatury a parodie a také filmy, ne ovšem příliš sprosté, moc nemám ráda narážky, nadávky a jiné věci. Vzhledově vypadám normálně, tedy aspoň si to myslím, i když někdo už mi řekl celkem dost nemístné poznámky, ale ten člověk mi za nic nestojí. Mám hnědé vlnité vlasy, které si občas žehlím, ale nejraději si je zapletu do jednoho copu, stočím do drdůlku, jak to nosí většina mých vrstevnic ale také do ohonu anebo si je nechám rozpuštěné a nosím je na jednu stranu. Tak to je asi o mě na úvod všechno.

~~2.~~ <u>Kapitola druhá</u>

Doba školková

Nyní se přesuneme o čtrnáct let zpět, kdy jsem nastoupila do školky. Z tohoto období si toho mnoho už nepamatuji, ale z každého období jsou okamžiky, které se nikdy nedají zapomenout.

Začala jsem tam chodit, když mi byly tři roky. Zprvu se mi tam nelíbilo, protože jsem byla každý den s rodiči a nemohla jsem si zvyknout na to, že tam budu sama, bez nich. Nikdy nezapomenu chvíli, kdy jsem z rozčílení silou zlomila svou značku v šatně, na které byla krásná labuťka. Potom se mi tam začínalo líbit. Hlavně mně posílila věta jedné, asi o dva roky starší holky "Maminky vždycky příjdou."

Nosila jsem si do školky svého oblíbeného pejska Hafíka, který se pak ztratil, protože si ho vzalo nějaké jiné dítě a rodiče to několik let tajili, protože bych asi v té době ze ztráty mého milovaného pejska zešílela.

Taky jsem se trochu zajímala, a to jen krátkou dobu o barbíny a jiný panenky, ale znala jsem je všechny nazpaměť. Ale co se týče jídla, tak jsem byla neskutečně vybíravá. Nesnědla jsem kromě sladkých jídel skoro nic. Vždycky jsem si dala za cíl sníst jen pět lžic polívčičky a víc nic, i kdyby mě k tomu násilím donutili.

Jednou, když jsem byla ve školce už sama s tetou vychovatelkou Janou a rodiče si pro mě ještě nepřišli, řekla jsem ji, že jsem viděla Banánové rybičky, a že tam

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri), není Tučné. Kurzíva

Naformátováno: Normální, zarovnání na střed, Bez

Naformátováno: Písmo: (výchozí) +Základní text (Calibri), 14 b., Kurzíva

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Naformátováno: zarovnání na střed

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

byla textařka Jiřina Fikejzová a zpěvák Jan Kalousek, kterého ani neznám, ale paní textařka Fikejzová napsala texty k písničkám jako je Malý vůz, anebo např. od Rottrové To mám tak ráda. Ani jsem nevěděla, že mi ty písně budou dobré k mému budoucímu koníčku. Bohužel jsem to dostatečně nevysvětlila, že jsem viděla jenom ukázku. Pak mi řekla, že to není pro děti a potom řekla teta Jana rodičům něco v tom smyslu jakože "Vy to dítě necháte klidně sedět u televize, místo aby jste muabyste mu radši četli knihy." A Qoznačila mě za dítě, kterému se rodiče nevěnují, ale to byla blbost, jenže vysvětlujte to někomu, když jsem to jako dítě neřekla doslovně.

Asi kolem roku 2002 mě měli trhat mandle, ale naštěstí tomu zabránilo to, že jsme jeli k moři a to mě zbavilo všech trápení s mandlemi. Nedovedu si vůbec představit, že bych já jako dítě s AS něco takového absolvovala. To by všichni od toho řevu ohluchli, protože když jsem jako malá měla absolvovat nějaké lékařské vyšetření, tak to se mnou měli všichni svatou trpělivost. Ale zpátky k dovolené v Chorvatsku, která mě zachránila.

Těsně po skončení svadbysvatby mého strejdy a tety jsme jeli na dovolenou do malého přímořského letoviska Duga Uvala. Tam jsem si to neskutečně užila, ale rodiče o trochu méně, protože jsem tam lítala jak pominutá po pláži. Taky jsem sbírala kamínky a malé šnečí ulity do kyblíčku. Tak jsem tam tak běhala a běhala, až jsem při jedné cestě upadla a asi víte, co se potom stalo. Na této dovolené jsme navštívili mimo jiné město Pula, kde je jedno z-koloseí, a protom taky Rijeku, kde jsem viděla potulující se kočky a zpívala jsem jím písničku, ale teď už nevím jakou. Nuž takové mám vzpomínky z dovolené na lstrii.

Přesně rok po této dovolené se narodil můj bratranec. Dali mu jméno Matěj. Dnes mu je už dvanáct let a chce jít na sportovní gymnázium. A dozvěděla jsem se od něj, že k němu do třídy chodí taky kluk s AS, ale Matěj neví o mně, že to mám.

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)
Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Okomentoval(a): [MU3]: Pravděpodobně tady chybělo a, tak jsem ho doplnil

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Okomentoval(a): [MU4]: Kousek zpátky mluvíš o Chorvatsku. Někdo, kdo nemá zeměpisné znalosti (jako například já) si může myslet, že to byla dovolená buď v Chorvatsku, nebo na Istrii.

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)

 $\textbf{Okomentoval(a): [MU5]:} \ \texttt{To. Co je to?}$

Poznámka: Já vím, co to to je. Je to Aspergerův syndrom, ale čtenáři by to tušit nemuseli.

Naformátováno: Písmo: +Základní text (Calibri)